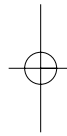

Nalili si notnou dávku whisky z minibaru a usedli na terase. Všudy přítomné cikády a zpívající žáby umocňovaly absurdnost situace. Rušily je v debatě. Debatovali dlouze a nejspíš jim bylo oběma moc dobře. Byla už úplná tma, ale Charlotte měla pocit, že vidí každý náznak touhy v šedých očích před sebou. A jak tak seděli naproti sobě, náhle v půli věty upustili sklenice, a jeden jak druhý, hnáni instinktem, jako by snad nešlo o nic jiného a jako by to měli smluveno, vrhli se na sebe. Bez předehty a dlouhého tápání převrátili kanape a skončili níz na podlaze na všech čtyřech, okouzleni skutečností, že si byli souzeni. Po nějakých dvaceti minutách, stále ještě na podlaze, seděli naproti sobě a překvapeně na sebe zírali. Bez bázně a studu si ho prohlížela, mladé, robustní, ale vysportované tělo s řídkým ochlupením mezi bradavkami barvy malin ji přitahovalo svou silou a pružností, měla chuť zakousnout se do těch svalů, vyzkoušet, co vydrží. Nedovedla si už přesně vybavit, jak vypadal jeho penis, věděla jen, že jí dělal dobře. Moc dobře. Zkoumala každý centimetr čtvereční muže naproti ní, byla to stehna, co se jí na něm líbilo nejvíc, jednoznačně rozhodla pro stehna a zmocnila se jí touha odhalit, jakou vůni mohou mít zevnitř. Jean Louis chtěl asi něco říct, ale ona se mu zakousla do chlupek, konstatujíc s uspokojením, že voní přesně tak, jak si představovala: potem, močí a ozonem. Souboj pokračoval.

A nazítří začali znovu. Nevzpomínala si už, jestli Jean Louis ten den měl něco v plánu, jedině, na co si pamatovala, byl překrásný slunný den strávený z části u bazénu, z části v prostěradlech s provensálským vzorkem, a svalnatá ruka, co ji třímala za vlasy, když stála rozkročmo v koupelně akceptujíc ochotně údery pevných boků.

Když se následujícího rána probudila, postel byla prázdná. Na nočním stolku našla dopis psaný velkým kostrbatým písmem a marseilské telefonní číslo. Naučila se je z paměti. Dopis psaný roztržesnou rukou romantika říkal, že pokoj je zaplacený na dalších pět dní dopředu a že každé rozhodnutí, bylo-li učiněno, stojí za to být zváženo. Charlotte si vzala jeho moudrá

slova k srdci a šestý den se vrátila k Josephovi na druhý konec světa, aby se přesvědčila, že je tam vše při starém. Když byli znovu usmíření, zavolala do Marseille. Na konci léta si vymyslela zaručeně neprůstřelnou výmluvu, aby se znovu setkali. Charlotte měla talent na výmluvy, a když lhala, nikdy jí na to nepřišli. Většinou jí nevěřili, když říkala pravdu. Nejkrutější scény žárlivosti ji stíhaly neopodstatněně a bez příčiny.

Přijela do Marseille pro pár dní volnosti. Trochu se obávala zklamání, namlouvala si, že vzpomínku na začátek léta za ty dlouhé týdny idealizovala. Milovali se beze slov, nikoli však bez křiku. Po pátém výkonu nebyla schopna logicky myslet.

„Proč se mi to s tebou tak dobře dělá?“ ptala se nahlas.

„Protože nesouložím s tvým zadkem a s tvým tělem, ale s tebou!“ řekl jí naprosto chladně a suverénně její milenec. Ta odpověď ji uzemnila. Jean Louis tomu říkal *penetrovat mozek*. Charlotte však cítila, že ten výraz nebyl přesný. Jednou se o tom s ním pustila do rozsáhlé diskuse, avšak všechno, co jí mohl o ženách a o svém vztahu k nim povědět, se zdálo banální, zklamáníhodné a frustrující. Přes svůj velký talent řečníka Jean Louis nedovedl dát všem svým slovům smysl. Charlotte s lítostí konstatovala, že jeho *umění penetrovat* bylo nesrovnatelně větší než jeho schopnost úsudku.